

Modsatning til de 14 Mill. Kr., som de samme Udgifter androg i det sidste Fredsaar, bliver en Post, som ikke er til at kimse ad. Nu siger Finansministeren i sine Betragtninger over Statsgælden, at vi i Fremtiden kommer op paa et Budget paa ca. 200 Mill. Kr., medens Budgetterne før Krigen var paa ca. 120 Millioner, og forholdsmæssig bliver Statsgældsbyrden da ikke væsentlig større. Ja, selv om vi regner med dette Forhold, bliver Byrden dog relativt ikke saa lidt større, men jeg tror, at der er noget selvskuffende i uden videre at regne med et saadant Normalbudget paa 200 Mill. Kr. Paa Udgiftssiden skal de 200 Mill. Kr. saa vist nok holde, det nærer jeg ingen Tvivl om, snarere føler jeg mig overbevist om, at vi kommer ikke uvæsentlig højere op; de Udgifter, der væsentlig er ansatte med de normale Priser fra før Krigen for Øje, vil alle blive meget højere, selv naar Freden er indtraadt, thi der er dog ingen af os, der tror, at vi vender tilbage til Priseniveauet fra før Krigen, Priseniveauet bliver sikkert betydeligt højere, og det vil jo bringe alle Statens Driftsudgifter op. Det vil bringe Statens Lønningsudgifter op, de forskellige Understøttelser, Tilskuddene til de mange Institutioner, hvis Virksomhed Staten ikke kan undvære, men maa holde oven Vandet, alt dette vil kræve betydelig større Summer, end der er anslaaet paa dette Budget. Ganske vist maa vi forsøge en Afvænningskur overfor de stærke Krav til Statskassen paa forskellige Omraader, men det bliver en vanskelig Kur som alle Afvænningskure; naar Organismen en Gang har vænnet sig til et vist Maal af det ene eller det andet (*Finansministeren* [Brandes]: Tobak) — ja Tobak eller Spiritus —, saa er det en Erfaringsssag, at det er svært at faa Patienten afvænnet. Jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at denne Afvænningskur overfor det danske Samfund og tillige maaske overfor den danske Rigsdag vil falde lidt besværlig. Det er ogsaa en Faktor, vi maa regne med i Fremtiden. Altsaa Udgiftsbudgettet kan vi vist rolig regne ikke blot vil blive ved Normalbudgettet, men rimeligvis komme derover.

Men Indtægtsbudgettet paa de 200 Millioner, vil det holde, naar vi kommer ind i Fredsaarene? Ja, dette Budget for 1919—20 tror jeg vil holde, som jeg ogsaa forleden sagde under Skattelovsdebatten; det forekommer mig, at den højtærede Finansminister, naar jeg bortser fra et enkelt Punkt, Statsbanerne, har jageret meget ædrueligt. Hovedposten, Formue-

og Indtægtskatten, gaar ind efter Indtægterne i 1918, og disse Indtægter har den højtærede Finansminister jo nogen Føling med. Derfor tror jeg, at Budgettet vil holde i 1919—20. Men derfra at drage den Slutning, at det kan regnes som et Normalbudget for vore Indtægter med de bestaaende permanente Love i de Aar, der kommer efter, det er et meget langt Spring, og det tror jeg aldeles ikke vil blive Tilfældet. Særlig en Post som Indtægts- og Formueskatten forekommer mig at gøre dette ganske indlysende. Statsregnskabet for Finansaaret 1914—15 viser, at vi da havde en Indtægt af Formue- og Indkomstskatten paa ca. 20 Mill. Kr. Paa Budgettet her er denne Post opført med $71\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som jeg altsaa tror omtrent vil indkomme; men det er et Tal, der langt overstiger, hvad der ellers med Rimelighed kan regnes med i Aarene efter Freden. Vi fik jo i 1915 et lille Normaltillæg, som bliver bestaaende ogsaa efter Krigen, men det er kun faa Millioner, saa vidt jeg erindrer 3—4 Millioner, det drejer sig om. Vel indrømmer jeg, at man kan regne med et noget større Udbytte af den bestaaende Indtægts- og Formueskat efter end før Krigen; der er bl. a. kommet større Kapitalrigdom til Landet, saa man tør antage, at baade Indtægterne og Formuerne ogsaa efter Krigen vil være højere. Men selv om man kan lægge en ganske klækkelig Procent til de 20 Millioner, vil der blive et uhyre langt Spring til de 71 Millioner, som her er anført. Heller ikke kan man regne med 20 Millioner i Stempelafgift — den var i Fredens Tid $10\frac{1}{2}$ Million —, og en Børsskat paa 14 Millioner er der saamænd heller ingen, der regner med. Nu maa man ganske vist tage i Betragtning, at der ogsaa er Indtægter, som er anslaaede lavere, først og fremmest Toldindtægterne, til $27\frac{1}{2}$ Million, medens de var $36\frac{3}{4}$ paa det sidste Fredsbudget; og den normale Spiritusafgift er jo saa godt som forsvundet, idet den er opført med $\frac{1}{3}$ Million imod 9 Mill. Kr. tidligere. Men det forslaar kun lidt mod alt, det andet; der kommer alligevel et betydeligt Deficit overfor de 200 Millioner Kroner, og dette kan kun dækkes ved nye ordinære Skatter. Jeg anfører disse Tal for at advare imod at forøge Gælden og for at betone, hvor nødvendigt det er at vise Forsigtighed overfor nye permanente Udgifter. Under Krigsperioden er vi alle under haard Tvang; med Hensyn til nye Foranstaltninger, der kræver permanente Udgifter, og som ikke staar i Forbindelse